

UN PATRIMONI EN PERILL

Per les seves especials característiques, els elements d'arquitectura tradicional són molt fràgils. La manca d'un lligam entre les pedres que subjecten una estructura fa que qualsevol acció destructiva, per mínima que sigui, iniciï una lenta degradació de l'edifici que a mig termini perjudiqui de manera irreparable la seva estabilitat i produeixi l'esfondrament. Cal tenir molt en compte aquest fet i ser responsables en el moment de visitar-los.

El despoblament del Montgrí, que ja hem vist va iniciar-se a la fi del segle XIX, fa que un cop iniciat el procés de degradació no es produeixi una acció de consolidació i això accelera el que pot ser un problema greu.

Cal afegir que, fins fa poc, aquests elements han estat poc valorats, ignorats i, el que és més greu, malvistos, com un destorb per part d'administracions poc sensibles pel que fa al patrimoni cultural.

Encara hi ha un darrer fet a tenir en compte: és molt més fàcil restaurar un mur fet de formigó que no de pedra seca. Per aquest motiu, quan un mur cau, és restaurat per un altre de més modern que altera de manera clara la seva forma originària.

Amb tot el que hem dit volem reforçar la idea que ens trobem davant d'un patrimoni ric, homogeni i d'importància i que qualsevol alteració que s'hi produeix és molt difícil de reparar.

Durant tres anys, s'han dut a terme camps de treball per a la descoberta, el coneixement i la valoració d'aquest patrimoni. Ara, un cop s'han acabat pràcticament els treballs d'inventari, cal establir estratègies per conservar i millorar l'aspecte dels béns d'arquitectura popular que encara resten en bon estat. El camí és llarg i

difícil, però ja està començat. Si aconseguim, entre tots, la seva conservació, i aprenem a valorar-los, les generacions que vénen en podran gaudir.

Reconstruint la història. A la fotografia Marc Solsona que va contribuir a la restauració d'una de les barraques del Montgrí